

Понеділок, 13:10

На зустрічі, з якої мала офіційно початися підготовка до щотижневого шоу, я планувала запітчити два скетчі. У мене було три ідеї — можна написати й подати більше, але запітчити тільки дві. Тому я вирішила, що на місці зорієнтуюся, які виберу, залежно від того, як запрошений ведучий відреагує на попередні пітчі.

У кабінеті Найджела Пітерсена, автора й виконавчого режисера програми, на сімнадцятому поверсі скупчилося близько сорока сценаристів, акторів і продюсерів. Кабінет Найджела на сімнадцятому поверсі — зовсім інакший, ніж його ж кабінет на восьмому поверсі поруч зі студією, де знімали шоу, — був чудово облаштованим і водночас геть непідходящим для нарад на сорок людей. От і виходило, що Найджел сидів за столом, запрошений ведучий — у шкіряному кріслі, кілька щасливчиків устигали урвати місце на єдиному дивані, а інші спиралися на стінку чи сиділи на підлозі.

Найджел спершу представив ведучого, що — як то траплялося раз на сезон — також був музичним гостем цього тижня. Ноа Брюстер уже двічі приходив на шоу в ролі музичного гостя, але вперше мав бути ще й ведучим.

Цей надмірно красивий, надзвичайно успішний співак спеціалізувався на занудній попмузичці й регулярно зустрічався з двадцятирічними моделями. Хоча Ноа Брюстер нагадував серфінгіста — пронизливі блакитні очі, розпатлане світле волосся, широка усмішка й накачане тіло, — з біографії, яку нам розіслали вранці, я вже знала, що насправді він виріс у передмісті Вашингтона, округ Колумбія. Йому тридцять шість років, як і мені, а прославився він, коли випустив хіт «Кохатися в липні» аж п'ятнадцять років тому — я тоді ще вчилася в університеті. Пісня «Кохатися в липні» оспівувала те, як позбавляли цноти довгокосу дівчину із «сяйливою шкірою», «надутим ротиком» і «малиновими сосками». Протягом року її так часто крутили на радіо, що хай якою бридкою я вважала цю пісню, а все одно знала всі слова напам'ять. Відтоді Ноа Брюстер одержав чимало нагород і продав понад двадцять мільйонів альбомів — цю цифру я теж прочитала в розісланій біографії. Зовсім не випадковістю було й те, що наступного тижня мав вийти його десятий альбом: зазвичай до нас приходили виступити ведучими, музичними гостями або в обох ролях, щоб відзначити щойно здобуту популярність чи прорекламувати новий проект.

Коли Найджел його представив, Ноа Брюстер роззирнувся й сказав:

— Дякую, що дозволили музиканту отак припертися на свято коміків. Я давно мріяв стати ведучим «Нічних сов», ще як був малим бешкетником у середніх класах і прокрадався вночі в підвал, щоб подивитися шоу, коли батьки лягали спати.

Він усміхнувся на всі тридцять два, і я замислилась, у нього справжні зуби чи вініри. Пропрацювавши в «Нічних совах» дев'ять років, я звикла до зустрічей з топовими зірками, наскільки це можливо. Утім, часто мене дивувало, хто виявлявся ще красивішим у житті (більшість), хто поводився як козел (небагато, але такі теж траплялися), хто був на диво пустоголовим (тут згадувався головний актор з популярного детективного серіалу), а з ким хотілося б і далі працювати, бо людина добре вписувалась у скетчі та з нею було просто класно тусити.

Найджел подивився ліворуч, де в нього біля ніг сидів один зі сценаристів, і запитав:

— Бенджі, чому б тобі не почати?

Бенджі запітчив скетч про колишнього директора ФБР Джеймса Комі, який нещодавно опублікував у реальному житті мемуари — ніби той саме пише їх і диктує спогади в дівчачому стилі типу «дорогий щоденнику...». Тоді один з акторів, Олівер, сказав, що працює над задумом з Рогітом, іншим сценаристом (аж на читці скетчів у середу стане зрозуміло, це правда чи Олівер вигадав собі відмазку). Потім сценаристка Ліанна запітчила скетч, у якому Ноа Брюстер мав зіграти класичного гарячого гетеросексуального хлопця в шкільному хорі. Тоді сценарист Тоні запітчив скетч, де Ноа Брюстер мав зіграти стилияжного білошкірого чувака, який балотується на посаду й читає проповідь у церкві з темношкірим приходом. Генрієтта — одна з акторок, з якою я найбільше працювала, — сказала, що вони з Вів — це інша акторка, з якою я найбільше працювала, — хотіли написати про пошукові запити від імені собак в інтернеті. Я була шостою.

— Я б назвала це «Правилом Денні Горста», — сказала я. — Бо надихнув мене мій же товариш по кабінету — думаю, усі вже чули новини.

Присутні почали аплодувати чи присвистувати. На вихідних, за сім тижнів після початку стосунків, Денні з Аннабель Лілі заручилися, як стало відомо з допису Аннабель в інстаграмі: на фото вона поклала свою руку на руку Денні, а на пальчику великим планом було видно обручку. Таблоїди відразу ж порахували, що це діамант смарагдового огранювання в оправі павé й обручка коштує приблизно сто десять тисяч доларів. Хоч я і сама недовго була одруженою, коли мені стукнуло трохи за двадцять, та уявлення не мала ні що таке «смарагдове огранювання», ні що таке «оправа павé»: у нас із колишнім чоловіком були звичайні золоті каблочки.

Коли оплески стихли, Денні, який сидів за два місця ліворуч від мене на підлозі, промовив:

— Дякую всім. І так, охрінезно, що я буду містером Аннабель Лілі. — Знову пролунали вигуки підтримки, і Денні додав: — Якщо що, Саллі мене попередила, що вона планує скористатися мною для розвитку кар'єри.

— Я намагаюся переконати Денні, щоб він написав скетч зі мною, — сказала я. — Але це проблема на потім. Ну коротше, хочу написати про явище, коли — Денні, вибач, я тебе чесно люблю, — коли чоловіки з «Нічних сов» зустрічаються із жінками, явно крутішими за них, а в жінок такого ніколи не буває.

Усі засміялися, хоча сміх на пітчингу може також означати, що ти зарано розкрив усі карти. Через це часом люди пітчили підставні ідеї, та я ризикувала й ділилася

справжніми, щоб закріпити їх за собою — на випадок, якщо раптом хтось думав про щось схоже. Але в будь-якому разі сміх ніколи не вирішував остаточної долі скетчу — найбільше це завжди залежало від примхливого настрою Найджела. З приблизно сорока сценаріїв, які подавали на читку в середу, на генеральну репетицію потрапляло близько дванадцяти, а в шоу наживо — тільки вісім. У скетчів за участю зіркового ведучого шанси на виживання були вищими, але поза тим угадати, що вирішить Найджел, було неможливо. Усім нам, хто був у нього в кабінеті — і акторам, і сценаристам, — не раз розбивали серця.

— Очевидно, Денні має якось узяти участь у скетчі, — додала я. — У ролі самого себе чи когось іншого. Ноа, було б класно, якби ви могли зіграти хлопця, якого арештують за те, що якось порушив правило — наприклад, пішов на побачення з Генріеттою чи Вів, яких можна загримувати, щоб вони мали не такий розкішний вигляд, як у реальному житті.

Хоча ми з Генріеттою та Вів дружили, це були зовсім не лестощі. Вони справді обидві красивезні, що назагал досить поширено серед комікес, а ще обидві такі кумедні, що їхня краса часто ховалася за цією кумедністю — це теж досить поширено серед комікес.

— Хочу зрозуміти правильно, — сказав Ноа Брюстер з таким збентеженим виразом обличчя, що я замислилася, чи не буде він серед тих гостей шоу, які поведуться як козли. Я з ним раніше не спілкувалася. Першого разу він був музичним гостем ще до того, як я працювала в шоу, а другого разу мені не було чого з ним розмовляти. Часом

музичні гості беруть участь у скетчах і можна подивитися на їхню репетицію по обіді в четвер, якщо більше немає чого робити, але це не означає, що з ними можна познайомитися. — У цьому скетчі, — продовжив він, — я типу порушую закон, бо значно красивіший за жінку, з якою зустрічаюся?

Колеги трохи похихотіли, а тоді сценарист Джеремає сказав:

— За саме тільки ваше волосся оголосили б заставу в мільярд доларів.

Ноа приязно подивився на мене й сказав:

— Ні, я серйозно питаю.

— Ну, так, — відповіла я. — Виходить так.

Я сиділа спиною до західної стіни кабінету Найджела, приблизно за три метри від Ноа, і між нами було ще багато моїх колег.

Приємним дипломатичним тоном Ноа промовив:

— Мені завжди здавалося, що краще, коли запрошений ведучий чи ведуча жартує із себе, а не з інших людей, тому це навряд чи.

Він не помилявся. Жартувати із самого себе — дійсно найкраща стратегія. Але мене роздратувало, що він так рано й так публічно заявив, що не хоче брати участі в конкретному скетчі — до того ж це було необов'язково; Найджел завжди давав запрошеним ведучим право вето. Роздратувало аж так, що я вирішила другою запітчити ідею, у якій була не певна, бо переживала, чи не образить вона Ноа Брюстера.

— Не заперечую, — сказала я таким само дипломатичним тоном, як у нього. Я знала, що діяти треба обереж-

но. — Але якщо ви справді хочете покепкувати із себе, у мене є гарна новина. Моя наступна ідея — що у вас, звісно ж, безліч фанів, й одна з причин, чому вони вас люблять, — наскільки романтична ваша музика. Романтика, вино, сир, усе таке — як вам ідея скетчу, де ви продавець сирів і продаєте сири на тему ваших пісень?² Типу показуєте клієнту сир брі й кажете: «У нього шовковистий смак із чудовими малиновими нотками, якраз щоб кохатися в липні». Або: «Присмак солоної води в цьому грюері нагадує бриз на пляжі Лайтгаус».

— Цей оксамитовий смак на язичку, — сказав Денні. Коли хтось підхоплює твою ідею, це зазвичай значно цінніша похвала, ніж простий комплімент.

Не схоже було, що Ноа це якось образило, але здавалося, я його знову спантеличила, а не розсмішила.

Він спитав:

— Це як описи вина, але про сир?

— Можете про це подумати, — відповіла я.

Третя ідея, яку я планувала подати на читку, але вже не могла розповісти на нараді через ліміт у два пітчі, була, щоб Ноа грав гостьового суддю в шоу «Пустодзвін». «Пустодзвін» — регулярний скетч. Я написала його на основі співочого талант-шоу «Легені Америки», яке показували на тому самому каналі, що й «Нічних сов», але знімали в Лос-Анджелесі. Там три знамениті музиканти-судді тренували учасників, а спародіювала я те, як двоє суддів-чоловіків не лише постійно говорили судді-жінці, ніби вона

² У скетчі обігрується слово «cheesy», спільнокореневе зі словом «cheese» — «сир». Слово «cheesy» використовують у розмовній мові на позначення банального, неоригінального, занадто «нудного» явища.